

ERIKSSON, Bert (eigenlijk A. Albert) (Antwerpen 30 juni 1931).

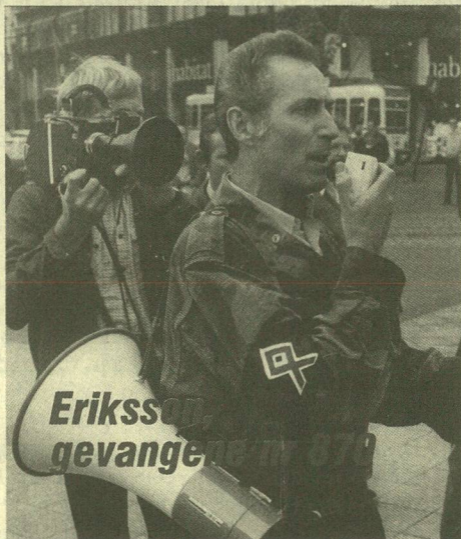
Was tijdens de Tweede Wereldoorlog lid van de **Hitlerjeugd Vlaanderen**. Eriksson kwam na het einde van de oorlog in de **Chirojeugd** terecht en vervolgens bij de Antwerpse trekkersgroepen Odal en Dürendal. In het begin van de jaren 1950 werd hij lid van de **Vlaamse Sociale Beweging** en later van de **Vlaamse Militanten Orde (VMO)**. In 1951 nam hij dienst bij de paracommando's en hij bleef beroepsmilitair tot 1962. Tussen 1968 en 1992 baatte hij het VMO-lokaal Odal in Antwerpen uit.

Na de ontbinding van de VMO in 1971 was Eriksson nog in hetzelfde jaar een van de heroprichters en werd hij de nieuwe leider. Met een korte onderbreking van 1974 tot 1977 bleef hij de organisatie leiden tot aan haar ontbinding in 1983. Hij gaf de nieuwe VMO een duidelijk anticommunistisch en rechts-

alarm

GEVANGENIS
NUMMER

STRIJDORGAAN VAN DE ODALGROEP (EX-V.M.O.)

12e jaargang - nr. 3 - april/mei 1984 - verschiint 7 maal per jaar

Onder leiding van Bert Eriksson kreeg de nieuwe VMO een duidelijk anticommunistisch en rechts-radicaal profiel. Hij haalde vaak het nieuws met spectaculaire acties en werd als VMO-leider tot één jaar cel veroordeeld. (ADV.N)

radicaal profiel en bracht de groep vaak op spectaculaire wijze in het nieuws. Zo lag hij in 1973 mee aan de basis van Operatie Brevier, de clandestiene ontgraving en overbrenging van het stoffelijk overschot van **Cyriel Verschaeve** naar Vlaanderen. Een soortgelijke actie was in 1978 de ontgraving van het stoffelijk overschot van de leider van het **Vlaamsch Nationaal Verbond, Staf de Clercq**, op het kerkhof van Leerbeek en zijn herbegraving te Asse. Hiernaast kreeg Eriksson vooral bekendheid door de manier waarop zijn VMO vanaf het midden van de jaren 1970 in het nieuws kwam: gewelddadige confrontaties met linkse tegenstanders, anti-immigratiebetogingen, acties in de Voerstreek en paramilitaire kampen in de Ardennen. Na een reeks processen werd de VMO in 1983 veroordeeld als privé-militie. Eriksson werd door het hof van beroep te Gent veroordeeld tot één jaar effectief. Hierna probeerde hij nog de restanten van de VMO of zijn erfgenamen te vergeefs nieuw leven in te blazen. Sedert het eind van de jaren 1980 speelt hij geen actieve politieke rol meer.

WERKEN: Artikelen in *Alarm*; – *Operatie Brevier*, z.j.

JAN CREVE